



Korotan.

Pesem mladine.

Pred oltarjem, kakor solnce zgodnje čistim,
drobnih svečic plameni daritev,
v hiši sveti, kot dežela sanj čarobni,
koprni iz mladih src daritev.

Usteca otroška rahlo trepetajo,
v licelih okroglih radost peva,
svečic svit prelest žarečo siplje.
sreča sladka vsa v očeh jim seva:

Mati naša — mila, lepa domovina,
izgubljeni sini tu kletimo.
v zmotah, v blodnjah bili zaslepljeni —
tebi vsi odslej se izročimo.

Daj, odpusti! Sprejmi nas v okrilje svoje,
od ljubezni in dobrote greto —
da se tebi nihče več ne izneveri,
v srcu pišemo prisego sveto! —

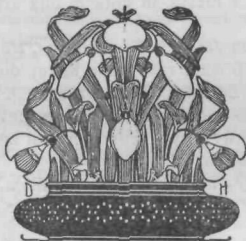
Gospa Sveta.

Petstoletna doba sanj in koprnenja
iskre je užgala, pa razplamenila
vso ljubav veliko je v ojeklenelo
trdno vero v Tebe, Gospa Sveta!

Mnoga ura dela in borjenja
vase misli naše je vklenila,
trnjev pot nas vodil pred razpelo,
kjer prisegli smo, da boš oteta . . .

Tam za morjem pa je luč resnice
kakor repatica zaiskrila,
nas pozvala je, osvobodila.

Pojdimo za njo, vodnico pravo,
po jeziku in značaju bratje,
za svoj rod in domovini v slavo! —



Ljudski kralj.

S pomladnim viharjem — o, Korotan,
prijezdi v goste tvoj ljudski kralj,
v dar ti prinese svobodni dan
in žarke radosti do skrajnih dalj.

Rob on poljubi slovenskih tal
in sede na vojvodski prestol —
in čudo: iz zemlje pravičnosti kal
poženeta takrat planina in dol.

Zaupaj mu, sliki stoterih sanj,
hvale cvetove pripogni k tlom,
on je v ljubavi do tebe poslan —
v srcu okraši zvestobe mu dom!

Tone Gaspari.